

Ja sam Hrvat iz Hrvatske, a ne "s ovih prostora"

22. januar 2017 ·

Smaknu a su vršena u ve ernjim satima i no u, a žene bi bile skidane do gola. Na lokaciji **Pustodol život je izgubilo 500 djece od sedam do petnaest godina**, rije je o ští enicima Državnog zavoda za odgoj djece, koja su u ratu izgubila roditelje. Prema svjedo enju Miroslava Haramkije koji je po nalogu organa narodne vlasti izvršio dezinfekciju gra anske grobnice leševi su ukazivali na bolesno stanje uma i zvjersko ponašanje po initelja. U srpnju '45. godine jedinica lajbek milicionera širi svoju djelatnost i na druga zagreba ka stratišta, a nakon pokolja i ubojstva 15 tisu a ljudi raspuštena je u kolovozu iste godine.

KRUGOVAL

PARTIZANSKI POGON ZA SILOVANJE DJEVOJ ICA U ZAGREBU (VIDEO)

22. sije nja 2017.

Nakon orgija i spolnog saka enja podrumi su krili krv do gležnjeva, a sve to oni bi proslavili pjevanjem i plesanjem partizanskog kola u dvorištu.

Jeziva osobna svjedo anstva žrtava, koje su na podsljemenskim stratištima uspjele preživjeti vlastito smaknu e, desetlje ima su UDBA i SUP nazivali neprijateljskom promocijom. No, ono što su svjedo ili preživjeli Hrvati i Židovi ipak je uspjelo do i do djela javnosti.

Govorilo se tako o tome kako su ih iz njihovih zagreba kih stanova na smaknu e odveli te u ubijanju sudjelovali milicioneri obu eni u krvlju poprskane ustaške hla e te markuševa ke lajbeke. Na koncu se takozvana zlonamjerna klerofašisti ka kletva narodne vlasti pokazala istinitom. Kolja ka jedinica bila je samo jedna od hordi koje su klale Zagrep ane, ali i one koji su boravili u hrvatskoj metropoli. Njihove žrtve broj ano iznose gotovo petinu poubijanih na zagreba kom podru ju od svibnja do kolovoza 1945. godine. Ovi zlo inci poznati su pod nazivom lajbek milicioneri, a nosili su hla e kaki boje, bijele košulje, ali i šarene prsluke uzete s markuševa ke narodne nošnje. Karakterizirale su ih kaubojske marame, a na glavi šajka e s crvenom zvijezdom. Uza se, imali su i naoružanje; puške, pištolje, noževe naoštrene za klanje te ru ne bombe. Jedinica je služila za teror i ubojstva stanovništva, a njezino broj ano stanje nije utvr eno, ali naga a se da je brojila preko 300 ljudi. Bila je sastavljena od dragovoljaca ija je uloga bila ubijanje 'neprijatelja' unova enih od partizana i njihovih simpatizera iz podsljemenskih sela. Jedinica je utemeljena od narodnog heroja i ministra policije poznatog krvoloka Ivana Kraja i a zvanog Stevo. Dizajner odore bio je na elnik OZNE za Grad Zagreb te narodni heroj i ubojica Marijan Cvetkovi , a spomenuta jedinica bila je operativno pridodana dragovolja kom egzekucijskom odredu VI li ke divizije.

Milicionari su bili smješteni u javne, ali i prevremeno otu ene privatne zgrade u zagreba kim Šestinama, Gra anima, Mikuli ima i Markuševa koj Trnavi, a radno vrijeme bilo im je – 24 sata ubijanja, 24 sata odmora. Po naredbi ili u prisustvu operativnih oficira OZNR upadali su u obiteljske domove i vile u rezidencijalnom dijelu grada. Tamo su pak silovali žene ne biraju i po dobi, na likvidaciju su odvo ene imu ne obitelji s djecom, a zatim bi uslijedilo useljavanje predstavnika nove vlasti u te stambene prostore. Pored toga upadali su u stanove narodnih neprijatelja te ritualno pred cijelom obitelji silovali žene, plja kali stanove i vrijednosti te uhi ene neprijatelje sprovodili u privremene zatvore VI li ke divizije u Gra anima. Na obroncima Medvednice pronalazili su najpogodnija mjesta za ubojstva, aktivno su sudjelovali u pokoljima, a nakon izvršenja istih prisilno su dovodili okolno stanovništvo radi ukopa tijela žrtava. Svim smaknu ima u sjevernom dijelu Zagreba, prema tvrdnjama ve eg broja o evidaca i po initelja rukovodio je ve spomenuti odred li ke divizije. Stožer je bio smješten u Gra anima u ku i Radi u Gra ecu br. 15, a jednim dijelom u ku i Haramija u Lonš ini br. 25. Ogromni podrum ku e Beši bio je pogon za mu enje uhi enika, ali i poligon za serijska silovanja ženske djece i odraslih žena. Šupe i štale u okolici bile su privremeni zatvori, a lajbek milicioneri su iz podruma iznosili kante pune odrezanih muških spolovila, dojki, ušiju, noseva, o iju. Sve to u dvorištu bi polijevali benzinom i palili.

Nakon orgija i spolnog saka enja podrumi su krili krv do gležnjeva, a sve to oni bi proslavili pjevanjem i plesanjem partizanskog kola u dvorištu. U zlostavljanjima su sudjelovale i partizanke, jer dio djevoj ica i

mlađih žena zadržavan je neko vrijeme na životu da bi u tzv. Građanskom **bordelu pružale seksualne usluge partizanskim boracima** koji su u tu svrhu hrlili iz grada, neke od njih uspjele su građanskim seljacima dodati papiriće s porukom koju su slale obiteljima i prijateljima.

U navodnom bordelu nakon monstruoznog silovanja i jezivog mučenja život je okončala Grozda Budak kojoj su partizanke stolarskom pilom rezale udove polako – odrezak po odrezak. Zatim su joj isjekle prsnu kost i izvukle srce, a na kraju još uvijek živ torzo ispekle na žaru.

Na ovaj i sličan način **život je izgubilo preko deset tisuća ljudi**. Smaknuta su vršena u veče u najgorim satima i noćima, a žene bi bile skidane do gola. Na lokaciji **Pustodol život je izgubilo 500 djece** od sedam do petnaest godina, riječ je o štucama Državnog zavoda za odgoj djece, koja su u ratu izgubila roditelje. Prema svjedočenju Miroslava Haramkije koji je po nalogu organa narodne vlasti izvršio dezinfekciju građanske grobnice leševi su ukazivali na bolesno stanje uma i zvjersko ponašanje počinitelja. U srpnju '45. Godine jedinica lajpek milicionera širi svoju djelatnost i na druga zagrebačka stratišta, a nakon pokolja i ubojstva 15 tisuća ljudi raspuštena je u kolovozu iste godine.